

LOWBROW GOES ON

A popszürrealizmus és a szubkultúrák találkozása
kortárs magyar alkotók művein keresztül

LOWBROW GOES ON

A popszürrealizmus és a szubkultúrák találkozása kortárs magyar alkotók művein keresztül

The encounter of pop surrealism and subcultures through the works of contemporary Hungarian artists

2026.01.29. – 2026.04.25.

DEÁK 17
GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI
MŰVÉSZETI GALÉRIA

DEÁK 17
YOUTH ART
GALLERY

A Fővárosi Önkormányzat fenntartásával működő Deák17 Gyermek és Ifjúsági Művészeti Galéria állandó és időszakos kiállítások, képző- és iparművészeti tárlatok, szakmai beszélgetések és különböző művészetpedagógiai foglalkozások szervezésével járul hozzá a 3 és 23 év közötti fiatalok művészeti neveléséhez.

Deák17 Youth Art Gallery, which is also a public space and an art education center, aims at filling the gap in art education, patronage, and talent education for the young generation aged between 3 and 23 on national and international levels. In this context, the Gallery shows permanent and temporary exhibitions, and provides space for professional dialogue in the form of workshops and other educational activities.

Kurátor / Curator: ZSIGÓ Bianka művészettörténész

Kiállító művészek / Exhibiting artists:

BORBÁS Róbert, ERHARDT Domonkos, FÁSKERTI Zsófia, GAZDAG Ágnes, HARÁNT Artúr, JÁGER Attila, KARÁCSONYI László, SÁRDI Katalin, STARK Attila, VOID

JÓZSEF ATTILA

ELŐSZÓ

A befogadhatóság mindig kulcskérdés, ha művészeti ágakról és azok bemutatásáról beszélünk. Ebből kiindulva a Deák17 Gyermek és Ifjúsági Művészeti Galéria 2014-es fennállása óta tudatosan keresi a kulturális csomópontokat különböző műfajok, művészeti felfogások és az ezekhez szorosan kapcsolódó művészeti és pedagógiai gyakorlatok között. Gyermek- és ifjúsági intézményként a hangsúly minden esetben a kultúrához fűződő viszonyon, és egyáltalán a művészetről mint olyanról való gondolkodás megteremtésén van. A Deák17 Galéria esetében a megszólított célcsoport 3 és 23 év közötti korosztály, akik elérése csakis abban az esetben lehetséges, ha számukra is felismerhetővé és világossá válik az egyes kiállítások relevanciája, tehát az, hogy képesek-e azonosulni a falon látottakkal.

A gördeszkázás szubkultúrájának történetét, annak magyarországi lecsapódását és interpretációját vizsgáló *Az utca nem játszótér* című kiállítás, majd a nemzetközi street art mozgalom legjelentékenyebb helyi alkotóit, projektjeit, tárgyi emlékeit és dokumentumait bemutató *Budapest Street Archæology* után most a lowbrow, azaz a populáris kultúrából táplálkozó, könnyen hozzáférhető, gyakran ironikus, szurreális művészeti irányzat kapott teret. Gyökerei a street artban, a képregényekben, az animációkban vagy a tetoválóművészetben keresendők, ebből következően a lowbrow tudatos ellenpólusát képezi a magasművészet elitista pozíciójának, és annak előismeretek nélkül nehezen dekódolható hagyományainak. A lowbrow narratív jellegű, vizuálisan erőteljes, hétköznapokból merítő motívumokból építkezik, és impulzív volta miatt azonnal interakcióba lép a nézővel. Talán éppen ez jelentheti az egyik legfontosabb kapcsolódási pontját egy gyermek- és ifjúsági galériával, ahol a szabadság és a szabályokon túli játékoság nem csupán a gyermekek és a fiatalok alapélménye, hanem – a lowbrow képi nyelvére jellemző élénk színek, túlzó arányok, valamint olykor vad vagy torz figurativitás révén – ösztönös szervezőerőként működő képi gondolkodásmóddá válik. Ennek mentén a LOWBROW GOES ON a nézőhöz és az alkotóhoz ugyanannyira tartozik, és azt üzeni, hogy létezik olyan vizuális nyelv, amely valódi és megalapozott kapcsolódást teremthet gyermekek, fiatalok és kortárs kultúra között.

KAPOSÍ Dorka
Deák17 Galéria igazgatója

FOREWORD

Accessibility is always an important issue when discussing branches of art and their presentation. With this in mind, the Deák17 Youth Art Gallery has, since its establishment in 2014, consciously pursued the cultural intersections of various genres, artistic approaches and correlating artistic and pedagogical practices. As an institution for children and young people, the emphasis is always on the relationship with culture and on establishing a way of thinking about art as such. In the case of the Deák17 Gallery, the target audience is between the ages of three and 23, and reaching them is only possible if the relevance of every exhibition becomes discernible and clear to them, that is, if they are able to identify with what they see on the walls.

*After the exhibitions *The Street is Not a Playground*, which examined the history, impact and interpretation of the skateboarding subculture in Hungary, and *Budapest Street Archæology*, which presented prominent local artists, projects, artifacts and documents that are part of the international street art movement, the focus now shifts to lowbrow: the easily accessible, often ironic, surreal art movement nurtured by popular culture. Its roots can be found in street art, comics, animation or tattoo art. Consequently, lowbrow is a conscious counterpoint to the elitist position of high art and its traditions that are difficult to decode without prior knowledge. Lowbrow is narrative in nature, visually powerful, constructed with motifs drawn from everyday life, and, due to its impulsive nature, interacts immediately with the viewer. Perhaps this is one of its most important points of connection with a youth gallery, where freedom and playfulness that transcend the rules are not only a fundamental experience of children and young people, but also – through lowbrow's visual language characterised by vivid colors, exaggerated proportions and sometimes wild or distorted figurativeness – become a visual manner of thinking that functions as an instinctive organizing force. In this respect, LOWBROW GOES ON belongs equally to the viewer and the creator, and sends the message that there is a visual language that can establish a genuine and well-founded connection between children, young people and contemporary culture.*

Dorka KAPOSI
director of Deák17 Youth Art Gallery

A kiállító művészek és a kurátor
The exhibiting artists and the curator

14 évvel ezelőtt a hangulatos Szatyor Bár galéria részén nyílt meg eme tárlat előzménye *Lowbrow – alantás művészet?* címmel. Az akkori hat, a magyar kortárs művészet különböző területeiről érkezett alkotó egyedi kiállítása 2026-ban megérett a folytatásra.

Hívószavunk – akárcsak akkor – nem az alá- és fölérendeltség, amely érezhetően jelen van a magyar művészeti szférában, hanem inkább a mellérendelés, angolul: juxtaposition. A kiállítás kiindulópontja az amerikai JUXTAPOZ magazin volt, amely az 1994-es megjelenésétől kezdve formálja a közízlést, promotálja művészeit, és szembesíti az elitista művészvilágot saját szűklátókörűségével. A magazin meghatározó élményt nyújtott bárkinek, aki megkérdőjelezte a magas- és alacsony művészet fogalmát.

Művészettörténeti mérföldkő az 1990-ben a New York-i MoMA-ban megvalósult *High & Low, Modern Art and Popular Culture* című kiállítás, melynek célja volt, hogy a magas és alacsony művészetek közötti kapcsolatokat feltérképezze. A kurátorok (K. VARNEDOE és A. GOPNIK) négy olyan szegmenst azonosítottak és jelöltek „low” terminussal, amelyeket a városi kultúra termelt ki, és hatással volt a 20. századi képzőművészetre: ez a graffiti, a karikatúra, a reklám és a képregény.¹

A JUXTAPOZ alapítója Robert WILLIAMS festő, karikaturista és képregényalkotó, aki a századeleji lázadó dadaista és szürrealista kiadványok mintájára hozta létre a lapot, megjelenést biztosítva azon alkotók számára, akik (végzettségüktől függetlenül) nem kerültek be a nagy presztizsű művészeti magazinok lapjaira, sem a megbecsült kiállítótérek falaira. Ilyenek az illusztrátorok, tervezőgrafikusok, képregényrajzoló és tetoválóművészek. Meglátása szerint a huszadik század művészetének meghatározó tényezője – amit sokáig ki is zártak a művészeti világból – az a rajzfilmes, illetve képregényes ábrázolási forma.² Magazinjával ezt szerette volna korrigálni. Érdekes, hogy a magazin kiadója a *High Speed Productions*, amely a gördeszkások bibliáját, a THRASHERT is terjesztette. Nem meglepő, hogy WILLIAMS is felkarolta az utcai vagy városi kultúrában gyökerező további szubkulturákat is, a gördeszkások és tetoválók mellett a graffiti- és street art alkotókat.

A *lowbrow* kifejezés elterjedését is WILLIAMShez kötik. 1982-ben jelent meg első önálló művészeti albuma *The Lowbrow Art of Robert Williams* címmel. (A könyv borítóképe 1987-ben a *Guns N' Roses* azonos című lemezének belső borítójára került: *Appetite for Destruction*). A becsmérlő *lowbrow* kifejezést a 19. századi áltudományból, a koponyaméréssel foglalkozó frenológiából eredeztetik, amely szerint a magas homlok a műveltség és intelligencia jele, az alacsony pedig ennek ellenkezője.

A popszürrealizmust gyakran a *lowbrow* szinonimájaként használják, ám elsősorban festményeket jelölnek ezzel a kifejezéssel. 1998-ban kiállítást rendeztek ezzel a címmel az Aldrich Kortárs Művészeti Múzeumban, azt a tézist véve alapul, hogy a szürrealizmus a tömegmédián keresztül tért vissza a művészeti világba.³ A kiállítók névsorában szerepel több JUXTAPOZ művész is, többek között Takashi MURAKAMI, Kenny SCHARF és természetesen Robert WILLIAMS, akit mint az egyik legradikálisabb popszürrealista művészt emelnek ki. Intellektuel-ellenes és populista attitűdjével megkérdőjelezte a művészeti világ szabályait a képi ábrázolás és narratív történetmesélés terén.⁴ Meglátását magazinja népes olvasótáborra igazolja. Egy képregényeken, rajzfilmekben, sci-fin és rockzenén nevelkedett generáció volt az, amely 1998-ban a JUXTAPOZ-t – az *Art in America* mögött – a második legolvasottabb művészeti magazinná emelte.⁵

Nem csupán a JUXTAPOZ magazin ölelte magához a lenézett művészeket. A 2000-es években további kiadványok és tematikus kiállítások tovább hangsúlyozták az utcai és popkultúra erős jelenlétét a kortárs művészetben. Anno sok ingyenes magazin, többek között a Magyarországon is fellelhető RUGGED (amelyet a Carhartt márka terjesztett boltjaiban 2002 és 2009 között) népszerűsítette, – persze, a sok reklám között megbújva – a városi sportok legismertebb alakjait és művészeit.

Manapság még mindig népszerű a 2005-ben indult amerikai *Hi-Fructose*, amelyet gyakran *New*

Contemporary Art Magazine-ként emlegetnek, és online követői számában utolérte elődjét. Európai szinten meghatározó a francia *Hey! Modern Art & Pop Culture* magazin. 2011 óta az Art Brut és Outsider Art párizsi fellegvárának számító Halle Saint-Pierre-ben rendezte meg tematikus kiállításait több száz olyan nemzetközi művész bevonásával mint például HR GIGER, Mark RYDEN és Robert WILLIAMS. Honi viszonylatban ehhez a vonulathoz vizuális szempontból a legközelebb a 2005-ben elindult *Roham* magazin áll. Az irodalmi és művészeti kiadványban a képek elsősorban a versek és novellák illusztrációjaként szerepeltek. A lap mindig hozott le képregényeket is, és esetenként a galéria szekciójában bemutatkozhatott egy-egy művész is az alkotásaival. 2010–2015 között saját galériát is működtettek, a későbbiekben számos kapcsolódó művészeti programot szerveztek. Hasonlóan nyitott szemléletmódot közvetít az *Önzine* grafikai kiadvány. Kiállításaiakon kortárs magyar alkotókat mutatnak be, legyen az akár tetováló művész vagy street artist.

A LOWBROW GOES ON olyan kortárs magyar alkotók munkáiból válogat, akik munkásságában tetten érhető a szubkulturális kapcsolat vagy inspiráció, illetve maga a popszürrealizmus.

A *lowbrow* avagy popszürrealista művek egytől egyig vizuálisan megkapó darabok. Általánosságban elmondható róluk, hogy figurális, narratív, dekoratív és többségében lineáris kompozíciók. Nem véletlen, hiszen az X- és Y-generációs művészek már a TV előtt cseperedtek fel. Vizuális szótárunk alapjait a reklámok, illusztrációk, videóklippek, képregények, animációs filmek is nagyban meghatározták, ám a kommersz ízlésvilág gyökere nemcsak ebből ered. Előfordul, hogy ezek a művészek lassan, akár nagy kitérővel kerülnek be a műkereskedelemben a világába; alkotásaik megrendelői eleinte a kis- és nagyvállalatok marketingosztályai. Tervezőgrafikai munkáik gyakran visszaköszönnék az utcán egy pólon, sapkán, vászontáskán, plakáton, kiadvány címlapján, lemezborítón vagy akár egy gördeszkán. Ők valóban megtanulták hasznosítani az internet által kínált közvetlen elérési csatornákat rajongóikhoz és gyűjtőikhez, gyakran megkerülve a hagyományos galériarendszert.

Sok fiatal jó eséllyel először egy szubkulturán (graffiti, képregény, gördeszka, tetoválás) keresztül találkozik a művészeti- és esztétikai érték kérdéskörével. A Deák17 vállalta magára azt a fontos feladatot, hogy a művészetek és szubkulturák kapcsolódási pontjait feltérképezze. Tette ezt 2019-ben *Az utca nem Játszóter*, valamint 2021-ben a *Budapest Street Archaeology* tárlataival. Az első a fővárosi gördeszkázás, a második pedig fővárosi street art történetét mutatta be. A JUXTAPOZ fénykorában havonta jelent meg, mára megint csak negyedéves megjelenésű lap, mint 30 éve, jelentős online követő táborral, de radikális és underground jellegét rég elveszítette. Elég csak bepillantani az aukciósházak és művészeti vásárok kínálatába; mindenhol találni olyan sikeres, befutott művészt (pl. BANKSY, KAWS), akit egykor egy szubkultúra indított el a pályáján.

Elmondható tehát, hogy 2026-ra, ha nem is kéz a kézben, de egymás mellett ballag a szépművészet és a *lowbrow*.

Kurátor: ZSIGÓ Bianka

Lowbrow magazinok / magazines: Juxtapoz, Hi-Fructoze, HEY!, Modart, Rugged, Roham

Fourteen years ago, the predecessor of this exhibition opened in the gallery section of the charming Szatyor Bár, with the title *Lowbrow – Low Art?* The unique exhibition of the work of six artists from different areas of contemporary Hungarian art was ready for a follow-up in 2026.

Our motto – just as then – is not subordination and superiority, which is tangible in Hungarian art circles, but juxtaposition. The starting point for the exhibition was the American magazine *JUXTAPOZ*, which, from the time of its appearance in 1994, shaped public taste, promoted its artists and confronted the elitist world of art with its own narrow-mindedness. The magazine provided a defining experience for anyone who questioned the concept of high and low art.

The exhibition entitled *High & Low, Modern Art and Popular Culture* that opened in New York's MoMA in 1990, with the aim of exploring the relationship between high and low art, was a milestone of art history. The curators (K. VARNEDOE and A. GOPNIK) identified and designated with the term "low" four such segments that were products of urban culture and impacted 20th century visual art: graffiti, caricature, advertising and comics.¹

JUXTAPOZ was founded by the painter, caricaturist and comic book artist Robert WILLIAMS, who modeled the magazine on the rebellious Dada and Surrealist publications of the early 20th century, providing a platform for those artists who (regardless of their qualifications) had not gained access to the pages of prestigious art magazines or the walls of respected exhibition spaces. These included illustrators, graphic designers, comic book artists and tattoo artists. In his view, a driving force of 20th-century art – which had long been excluded from the art world – was the media of cartoons and comic books.² He aimed to correct this state of affairs with his magazine. Interestingly, the magazine's publisher was High Speed Productions, which also distributed *THRASHER* – often regarded as the skateboarders' Bible. It is therefore no surprise that WILLIAMS also embraced other subcultures rooted in street or urban culture: besides skateboarders and tattoo artists, he supported graffiti and street art creators as well.

WILLIAMS is also credited with popularizing the term *lowbrow*. His first independent art album, *The Lowbrow Art of Robert Williams*, was published in 1982. (The cover image of the book appeared on the inner sleeve of Guns N' Roses' album of the same title in 1987: *Appetite for Destruction*.) *Lowbrow* as a pejorative term is derived from phrenology, a 19th-century pseudoscience based on skull measurements that suggested a high forehead was a sign of literacy and intelligence, while a low forehead indicated the opposite.

Pop Surrealism is often used synonymously with *lowbrow*, but the term is primarily used for paintings. In 1998, an exhibition entitled *Pop Surrealism* was organised at the Aldrich Museum of Contemporary Art, based on the assumption that surrealism had returned to the art world through mass media.³ The exhibitors included several *JUXTAPOZ* artists, including Takashi MURAKAMI, Kenny SCHARF and, of course, Robert WILLIAMS, considered to be one of the most radical *Pop Surrealist* artists. With its anti-intellectual and populist attitude, Williams challenged the con-

ventions of the art world in terms of visual representation and narrative storytelling.⁴ His view is confirmed by the large readership of his magazine. A generation raised on comic books, cartoons, sci-fi, and rock music propelled *JUXTAPOZ* in 1998 to become the second most widely read art magazine after *Art in America*.⁵

It was not only *JUXTAPOZ* magazine that embraced artists long dismissed by the mainstream. In the 2000s, further publications and thematic exhibitions continued to emphasize the strong presence of street and pop culture in contemporary art. At the time, numerous free magazines – among them *RUGGED*, which was also available in Hungary and distributed in Carhartt stores between 2002 and 2009 – promoted leading figures of urban sports and art, albeit often nestled among extensive advertising content.

Today, the American magazine *Hi-Fructose: New Contemporary Art*, launched in 2005, remains popular and has caught up with its predecessor in terms of online followers. On a European level, the French magazine *Hey! Modern Art & Pop Culture* plays a defining role. Since 2011, it has organized thematic exhibitions at Halle Saint-Pierre, regarded as the Parisian stronghold of *Art Brut* and *Outsider Art*, involving hundreds of international artists such as H. R. GIGER, Mark RYDEN, and Robert WILLIAMS. In the Hungarian context, the magazine that comes closest to this current from a visual perspective is *Roham*, launched in 2005. In this literary and artistic publication, images primarily functioned as illustrations accompanying poems and short stories. However, the magazine also regularly featured comics and occasionally introduced individual artists in its gallery section. Between 2010 and 2015, the editors also operated their own gallery, and later organized numerous related art programs there. A similarly open-minded approach characterizes the graphic publication *Önzine*, whose exhibitions also displayed contemporary Hungarian creators, whether tattooists or street artists.

LOWBROW GOES ON is a selection of works by contemporary Hungarian artists that conform to the *Pop Surrealism* genre or are inspired by or connected to subculture. *Lowbrow* or *Pop Surrealist* works are, without exception, visually striking pieces. In general, they can be described as figurative, narrative, decorative and mostly linear compositions. This is no coincidence as the artists of generations X and Y grew up in front of the TV. The foundations of their visual vocabulary were shaped by advertisements, illustrations, music videos, comics and animated films. The germ of this commercial aesthetic sense originates not only from this. It may happen that these artists enter the art market slowly, even circuitously; at the start, their clients are the marketing departments of small and large businesses. Their graphic designs may appear on the street, on a T-shirt, baseball cap, tote bag, poster, magazine cover, album cover or even a skateboard. They have learned well how to utilize the direct channels of access to their fans and collectors offered by the internet, often bypassing the conventional system of galleries.

Many young people are likely to get their first exposure to the matter of artistic and aesthetic value through a subculture (graffiti, comics, skateboarding, tattoos). *Deák17* has already taken on the important task of exploring the connections between the arts and subcultures, with the exhibitions *The Street is Not a Playground* in 2019 and *Budapest Street Archaeology* in 2021. The first presented a chronicle of skateboarding in the capital, and the second the history of street art in Budapest. *Juxtapoz*, which was published monthly in its heyday, but has reverted to its original quarterly format, has garnered a significant online following over 30 years; however, it has long lost its radical and underground character. One does not have to look far in the offerings of auction houses and art fairs to find successful, established artists (e.g. BANKSY, KAWS) who were launched in their careers by a subculture.

It could be said that, by 2026, fine art and lowbrow are walking side by side if not hand in hand.

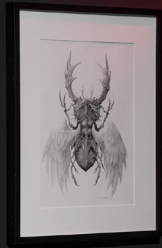
1 VARNEDOE, Kirk – GOPNIK, Adam: *High & Low. Modern Art and Popular Culture*. Museum of Modern Art, New York. 1990. 16. p

2 Juxtapoz n106. 2009. Robert WILLIAMS: *Winter* 1994 Issue 1. 122. p

3 *Pop surrealism – exhibition catalog*, The Aldrich Contemporary Museum 1998. 9. p

4 *Pop surrealism – exhibition catalog*, The Aldrich Contemporary Museum 1998. 37. p

5 *Pop surrealism – exhibition catalog*, The Aldrich Contemporary Museum 1998. 41. p

BORBÁS Róbert animáció szakon végzett a MOME-n, grafikusként tevékenykedik. Az a gyermekkori élménye, amikor meglátta Eddie-t, az Iron Maiden kabalafiguráját egy lemezborítón, meghatározónak bizonyult. Az első lowbrow kiállítás idején még a *The Sharon Tate* metálzenekar dobosa volt, és már akkor is olyan zenei produkció számára készített illusztrációkat, mint például a *Metallica*, *Kreator*, *Sepultura* vagy a *Bring Me the Horizon*. Nem sokkal később belépett az életébe a tetoválás mestersége, amelyet olyan kiemelkedő szintre fejlesztett, hogy mára ő lett az egyik, ha nem a legismertebb magyar tetoválóművész. A világ minden pontjáról zárándokolnak el budapesti *Rooklet Ink* szalonjába, amit legalább egyéves várólista előz meg.

Saját ruházati vonalat indított el *Fvneral Apparel* néven, művészetét bemutató második könyve tavaly jelent meg. Grafikai horrorisztikus fantazmagóriák, amelyek aprólékos kivitelezéssel, gazdag szimbolikával teletűzdelve, és játékos vonalvezetéssel húzzák be az embert egy szimfonikus rémálomba, amelyből mindenki arra ébred: *memento mori*.

Róbert BORBÁS graduated from MOME with a degree in animation and now works as a graphic designer. Seeing Eddie, Iron Maiden's mascot, on an album cover during his childhood proved to be a formative experience. At the time of the first Lowbrow exhibition, he was still the drummer in The Sharon Tate, a metal band, and even then he was producing illustrations for musical acts such as Metallica, Kreator, Sepultura and Bring Me the Horizon. Not long after, he discovered the art of tattooing and mastered it to such a degree that he has become one of, if not the best known Hungarian tattoo artists. People from every point on the globe make pilgrimages to Rooklet Ink, his salon in Budapest, which has a waiting list of at least a year.

He has launched his own clothing line, branded Fvneral Apparel, and the second art album was published last year. His graphics are horrific phantasmagorias, which, with their meticulous execution, rich symbolism and playfully drawn lines, pull the viewer into a symphonic nightmare that ultimately serves as a memento mori.

NOSTERATI 2015

DUNA 2017

2021

SANDRA JACOB 2018

OWEN 2021

STRANGER THINGS 2017

ALLEN 2019

2019

VADER 2018

JURASSIC PARK 2022

ANDREW 2018

WOLLA 2022

FRANK 2018

ERHARDT DOMONKOS

ERHARDT Domonkos animációsfilm rendező, képregényrajzoló és illusztrátor. Tinédzserként beszippantotta az éledező magyar *comics*, inspirálta a burjánzó *street art* és a fixie biciklis futár-szubkultúra. Alkotói helyét végül az animációs filmek világában találta meg.

Szemem sarka című diplomafilmje a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen készült, melynek világpremierje a *Berlinale* filmfesztiválon volt. Az egyetemi évek után osztálytársával alapította a *PIROS Animation* stúdiót, ahol továbbra is az egyéni hangú, lírai vizuális történetmesélés áll munkái középpontjában.

Domonkos ERHARDT is an animated film director, comic book artist and illustrator. As a teenager, he was drawn to the burgeoning Hungarian comics scene and inspired by the thriving street art and fixie bike courier subculture. He ultimately found his creative niche in the world of animated films.

His graduation film, The Corner of My Eye, was made at the Moholy-Nagy University of Art and Design and had its world premiere at the Berlinale film festival. After graduating, he founded the studio PIROS Animation with a classmate. There his work continues to focus on lyrical visual storytelling with a distinctive voice.

ERHARDT Domonkos

Jurassic Park - Kitchen Nightmares

grafika - digitális nyomtatás / digital print

2022

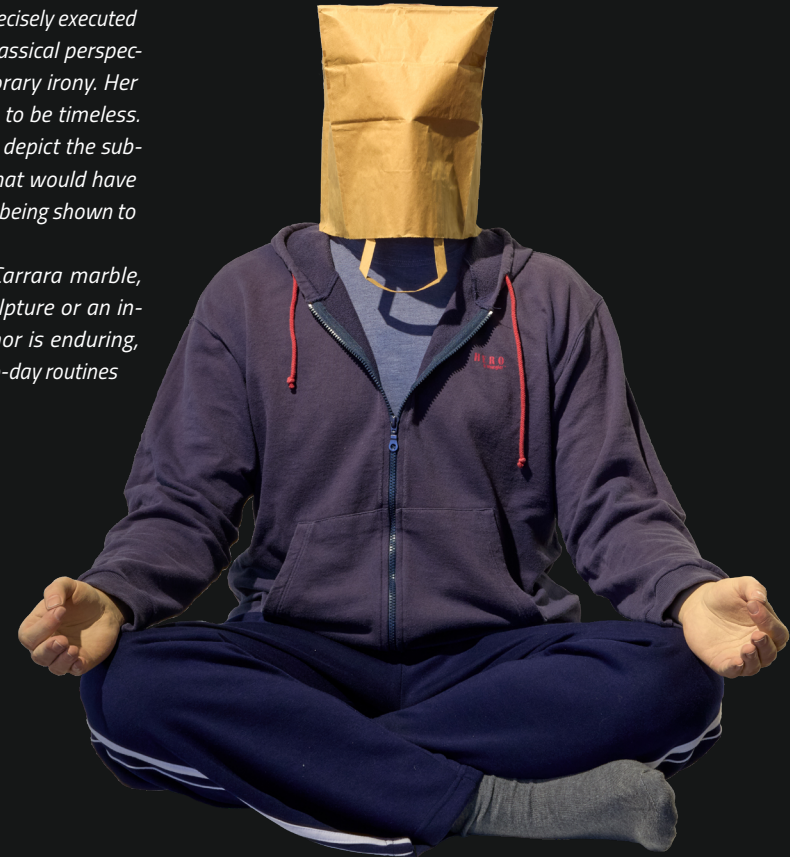
FÁSKERTI ZSÓFIA

FÁSKERTI Zsófia precízen kivitelezett munkáin a klasszikus látásmód találkozik a kortárs iróniával. Alkotásai az öröklétnek készültek, ám megeshet, hogy épp a modell egy olyan pillanatát ábrázolják, amelyet talán sosem mutatna meg a nagyközönségnek.

Legyen az carrarai márvány, bronz kisplasztika vagy installáció, a humor örök, amelynek forrása lehet a hétköznapi rutin vagy éppen a *South Park*.

Zsófia FÁSKERTI's precisely executed works combine a classical perspective with contemporary irony. Her creations are made to be timeless. However, they may depict the subject at a moment that would have little chance of ever being shown to the public.

*Whether it is Carrara marble, a small bronze sculpture or an installation, the humor is enduring, drawing from day-to-day routines or even *South Park*.*

FÁSKERTI Zsófia

Nyugati buddha vagy hétköznapi megvilágosodás / Western Buddha or Everyday Enlightenment

gipsz, ruha, papírzacskó / plaster, cloth, paper bag

2006

FÁSKERTI Zsófia
Női portré / Female portrait
márvány / marble
2010

FÁSKERTI Zsófia
Selfie torzó / Selfie Torso
márvány / marble
2019

GAZDAG Ágnes

Szörmés / Furry

szilikon, epoxy gyanta, emberi haj, állati szőr, textil /
silicone, epoxy resin, human hair, animal hair, textile

2024

GAZDAG Ágnes nemcsak inspirálja a nagy művészeldők munkássága (*Rubens, Rembrandt, Goya*), hanem dekoratív képeinek részletességével, aprólékos kivitelezésével az alkotói hagyományokat folytatja. Kistestű emlőseit színpadias jelenetekben, elegáns kosztümökbe öltöztetve jeleníti meg sokszor konkrét nagy mesterművek parafrázisaiként, ezzel bizonytalanságban tartja a nézőt, vajon ő most tiszteleg vagy inkább viccet csinál a korábban megkérdőjelezhetetlen értékekből?

Legyen az portré, életkép, vallási vagy épp mitológiai téma, munkáin a régmúlt és a kortárs popkultúra keveredik, vészjósló, de egyben igen szórakoztató módon. A *cuki* és *groteszk* kombinációját csak fokozzák újkeletű modelljeinek portréi, amelyek fantáziadús hibrid állatokat és szörnyeket mutatnak be. Sőt, ők a művész legújabb érdeklődésének kísérleti alanyai, amelyek kiléptek a vásznról a térbe és a legkevésbé természetes, illetve a legtermészetesebb anyagok párosításával születtek. Kisplasztikák, amelyek szilikongyantából, emberi haj vagy állati szőr felhasználásával készültek, ijesztgetik vagy megmosolyogtatják a látogatókat.

Ágnes GAZDAG is not only inspired by the work of great artists (Rubens, Rembrandt, Goya), but also continues their creative traditions with the detail and meticulous execution of her decorative paintings. Her small mammals are presented in theatrical scenes, dressed in elegant costumes, often paraphrasing specific masterpieces, leaving the viewer uncertain as to whether she is paying homage to or rather making fun of previously unquestionable values.

Whether a portrait, a genre scene, or a religious or mythological theme, her works blend the distant past and contemporary pop culture in an ominous but highly entertaining way. The combination of cuteness and grotesque is only heightened by her portraits of novel subjects that feature fantastic hybrid animals and monsters. In fact, these are the subjects of the artist's latest experiment, stepping out of the canvas and into space, formed of a pairing of the least natural and most natural materials. The small sculptures made of silicone resin, human hair or animal fur may startle visitors or put a smile on their face.

GAZDAG Ágnes: Ékszerek / Jewels by Ágnes GAZDAG

TEKIS FIA, 2015

VADKISAI, 2019

LEVÉGI, 2014

ROVATK, 2014

FEL, 2011

KERUB SOROZAT, 2015

„A” SOROZAT, 2024

GAZDAG ÁGNES

MELENYI ERIK FELTÁJÉKOZÁS

HARÁNT ARTÚR

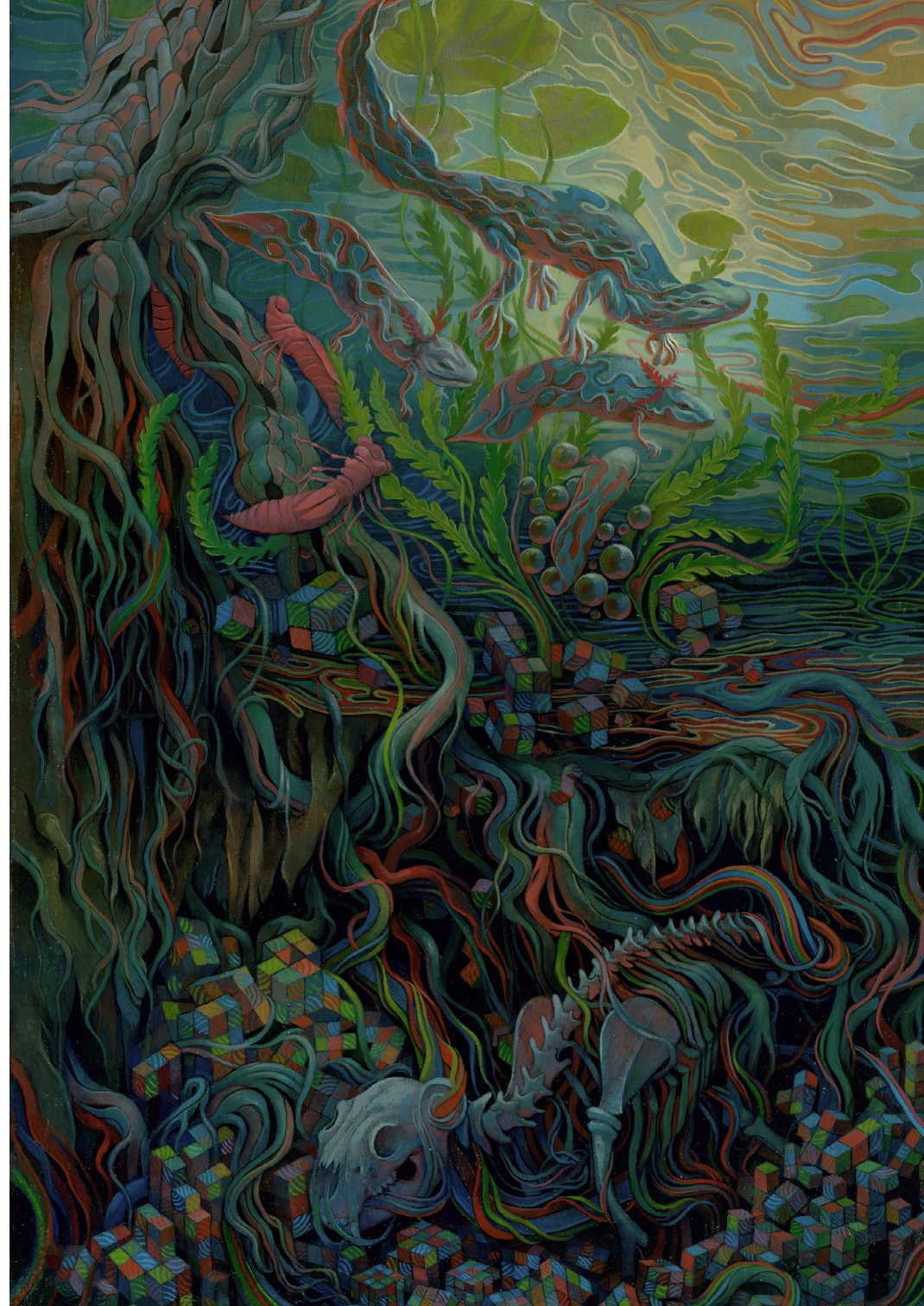
A több díjjal kitüntetett képregényalkotót, HARÁNT Artúrt ma-napság már nem a képsorokon zajló történetmesélés inspirálja. Szőnyegszerűen komponált szuggesztív, pszichedelikus hatású festményein és illusztrációin keresztül szinte hipnotizálja a né-zőket. Kiállított alkotásainak témája a világunk számos szegletét érinti (*asztronómia, ornitológia, paleontológia, botanika*), olykor vegyítve mitológiai utalásokkal és – a szürreális élmény fokozása érdekében – egy kis pareidoliával.

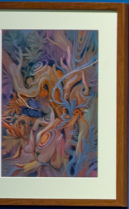
Munkásságában kiemelt szerepet kap a *zine-ek* műfaja (*fanzin, artzine*), amely nagyfokú alkotói szabadságot biztosít a közremű-ködők számára. Olyannyira, hogy ezek a kiadványok mára egyedi lapozható kis kiállításokká formálódtak. Az illusztráció gyakor-latilag a tervező-, vagy alkalmazott grafika és a képzőművészet határán egyensúlyozik. A végeredményt nehéz kategorizálni, mert épp annyira művészet, mint amennyire design.

The award-winning comic book artist Artúr HARÁNT is no longer inspired by storytelling through images. His evocative, psychedelic paintings and illustrations, composed like tapestries, almost hypnotize viewers. The themes of his exhibited works touch on many aspects of our world (astronomy, ornithology, paleontology, botany), sometimes mixed with mythological references and – to enhance the surreal experience – a little pareidolia.

The genre of zines (fanzines, artzines), which provide a high degree of creative freedom for contributors, plays a prominent role in his work. So much so that these publications have now taken the form of unique, mini-exhibitions that may be paged through. The illustrations balance on the boundary between graphic or applied design and fine art. The end result is difficult to categorize because it is as much art as it is design.

HARÁNT Artúr
Földalatt (Három világ triptichon) /
Underground (Three Worlds Triptych)
olaj, vászon / oil on canvas
2020

Informational text or label, partially visible on the right side of the wall.

JÁGER ATTILA

JÁGER Attila szenvedélyes gördeszkás és képregényalkotó. Kultúrmissziója során e két marginális vonulat művein kölcsönhatásban van, egymásnak témát, illetve felületet adnak. Deszkára készült alkotásaiba belekomponálja a hordozó felületének sérüléseit, akár töréseit is, erről tanúskodik az *Én mitológiája* című sorozata.

Grafikái többségében fekete-fehérek, de digitálisan is színezi őket. 3D modellek és grafikák készítésével is foglalkozott. Alkotásai aprólékos kivitelezésű, furcsa, álomszerű *horror vacui* tollrajzok. Szürreális munkáiban megjelennek magán mitológiájának visszatérő szereplői: zacskófej karaktere, a küklopsz lányok, pókok különböző változatai és az organikus, szövetszerű felületek.

Am fantáziája itt nem áll meg, tolla nyomán újabb és újabb ijesztő vagy vicces kreatúrák elevenednek meg. *Gördeszkás szimbiótájával* és a *Baby Balatoni Bestiával* (amit az *Allstar* képregény készítőivel együtt alkotott meg) tovább bővítette a Lowbrow Bestiáriumát.

Attila JÁGER is a passionate skateboarder and comic book artist. In the course of his cultural mission, these two fringe genres interact, offering each other themes and surfaces. In his works on skateboards, he incorporates scuffs, scratches and even fractures, as seen in his series entitled My Mythology.

Most of his graphics are black and white, but he also colors them digitally. He has also worked with 3D models and graphics. His meticulously executed pen drawings are strange and dreamlike and exhibit horror vacui. His surreal works feature recurring characters from his personal mythology: his baghead character, cyclops girls, various forms of spiders and organic, tissue-like surfaces.

But his imagination does not stop there as his pen brings more and more frightening or funny creatures to life. He has expanded his Lowbrow Bestiary with his Skateboard Symbiote and Baby Balaton Beast (made together with the creators of the comic Allstar).

JÁGER Attila

Az Én mitológiája I-IV. / My Mythology

tollrajz, fa gördeszkalapon / pen on skateboard

2013

BEFOLYÁSOLTA-E
 EGY AGYTUMOR AZ ALKOTÓI
 STÍLUSJEGYEIM? LEHET, HOGY MÁR
 5-10 ÉVE MEGVAN, DE NEM TUDTAM
 RÓLA, MERT NEM OKOZOTT TUNETEKET.
 NEUROBIOLÓGIAILAG LEHETSÉGES, HOGY
 A NEM TUDATOSULT TESTI JELZÉSEK
 KÉPI ALKOTÁSOKBAN FELSZÍNRE
 KERÜLHETNEK.

2015. március 15. - 2015. március 15. (2015)

2015. március 15. - 2015. március 15. (2015)

2015. március 15. - 2015. március 15. (2015)

2015. március 15. - 2015. március 15. (2015)

2015. március 15. - 2015. március 15. (2015)

KARÁCSONYI LÁSZLÓ

KARÁCSONYI László igazi univerzális művész. Szinte minden méretben és technikával dolgozott már, kezdve a miniatűr diorámáktól az életnagyságú installációkon keresztül a tízemeletes panelház oldalfalát befedő murálig. Minden felületben és tárgyban annak új lehetőségét keresi, miképp válhatna az a *Les Xmas* galaxis részévé. Mesterien vegyíti a művészettörténeti etalonokat és a kortárs popkultúrát parafrázisain, legyen az éppen egy *horror-rokoko* vagy történetesen egy *hipórealista* alkotás.

Míg GAZDAG Ágnes művei kedves fricskaként értelmezhetőek, addig KARÁCSONYI értelmezései szinte már trollkodásnak számítanak. A provokatív, szarkasztikus humorával új életet lehel már kész alkotásokba, remekül hasznosítja újra a giccses porcelánokat és gobelineket, de nem veti meg a gyerekjátékokat sem. Mostanában a prehisztorikus ragadozók, a dinoszauruszok inspirálják. Elméjébe neki is, akárcsak sok más, a vasfüggöny mögött felnövő X generációs számára, nem a Jurassic Park, hanem a cseh festő Zdenek Burian illusztrátori munkássága (*Élet az ember előtt* című könyvével) véste be a "sárkányokat".

Végtelen kreativitásának köszönhetően Hollywood szörnyei (*Alien*, *Facehugger*, *Predator*) a magyar kortárs festészet közkedvelt modelljei lettek.

KARÁCSONYI László

Kínai kép (Természetes rámpa) /

Chinese Picture (Natural Ramp)

tus, fapác, papír / ink, wood stain, paper

2026

László KARÁCSONYI is a true universal artist. He has worked with almost every technique on every scale, from miniature dioramas to life-size installations to murals on the sides of ten-story residential buildings. He seeks new possibilities in every surface and object, weighing how it could become part of the *Les Xmas* galaxy. He masterfully combines the gold standards of art history with contemporary pop culture in his paraphrasal works, be it a horror rocco or a hyporealist work.

While Ágnes GAZDAG's works can be interpreted as good-natured ribbing, KARÁCSONYI's interpretations are practically trolling. With his provocative, sarcastic humor, he breathes new life into completed works, making excellent use of kitschy porcelain and tapestries, but he doesn't shy away from children's toys either. Lately, he has been inspired by prehistoric predators: dinosaurs. Like many others of Generation X who grew up behind the Iron Curtain, it was not Jurassic Park but the illustrations of the Czech painter Zdenek Burian (with his book *Life Before Man*) that put 'dragons' into his head.

Thanks to his boundless creativity, Hollywood monsters (*Alien*, *Facehugger*, *Predator*) have become popular figures in contemporary Hungarian painting.

KARÁCSONYI László

Memento Mori (Patkánybűvölő 2.) /

Memento Mori (Rat Charmer 2.)

vegyes technika, dioráma /

mixed media, diorama

2023

SÁRDI KATALIN

SÁRDI Katalin animációs filmrendező útját már gyermekkorában a *japán animék*, a *Cartoon Network* és képregények szeretete indította el. Fanzinjaiban, pontosabban *minizine*-jeiben újraalkotta a klasszikus meséket, pl. *Jancsi és Juliska*, *Csipkerózsika*, sőt már saját superhősgárdával a *Suspenders Sisters*-szel is rendelkezik, akiknek a kalandjait már animáción is követhetjük. Virtuóz módon készíti el zsúfolt elrendezésű illusztrációit és fanart-verzióit kedvenc popkulturális témáiról. Megragadja az eredeti modellek legfontosabb jellemzőit, amelyekből mégis hamisíthatatlan SÁRDI-alkotás válik, éles vonalakkal komponált formáival és vibráló színezésével. Ennek az expresszív, neonfényes esztétikának a forrása a művész kedvelt korszaka, a nyolcvanas évek, amelyek folyamatosan visszaköszönek grafikáin, kiváltképp diplomamunkájában, az *Üvegházban*, amelyet a legutóbbi *Friss Hús Budapesti Nemzetközi Rövidfilm Fesztivál* a legjobb animációs filmként tüntetett ki.

Animation director Katalin SÁRDI's journey began in childhood with her love of Japanese anime, the Cartoon Network and comic books. In her fanzines, or more precisely, her minizines, she recreated classic fairy tales (e.g., Hansel and Gretel, Sleeping Beauty) and even created her own league of superheroes, the Suspenders Sisters, whose adventures can now be followed in animated form. With virtuoso craft, she makes densely arranged illustrations and fan art versions of her favorite pop culture themes. She captures the most important features of the originals, yet they become unmistakable SÁRDI creations with their sharply composed forms and vibrant colors. The source of this expressive, neon-lit aesthetic is the artist's favorite era, the 1980s, which is constantly reflected in her graphics, especially in her diploma project, Glasshouse, which was named Best Animated Film at the latest Friss Hús Budapest International Short Film Festival.

SÁRDI Katalin

Mini golf

grafika - digitális nyomtatás / digital print

2020

Sárdi Katalin

EXHIBITION TURBULATOR

OCTOBER 8,
2023

KULA
GALLERY

STARK Attila munkásságában meghatározó az a két szubkulturális hatás, amely mára művészeti presztízst vívott ki. Az egyik a *Street art*, amely hazánkban az ezredforduló után terjedt el. Ennek népszerűsítésében pionír szerepet játszott STARK és az egyetemi társaival alapított utcai dekoratőr csapat, az *1000%*. A másik pedig a képregény, amely itthon 2005 körül kapott új lendületet, és hozzájárult ahhoz, hogy STARK számos műve kiadásra kerüljön, akár a *Roham* magazin oldalain, akár saját könyvként. Tervezőgrafikai látásmódját a két vonulat csak felerősítette és gazdagította, amit sikeresen adaptált festményeire is. Munkáit a hangsúlyos vonalak jellemzik, és ha nem monokróm alkotásról van szó, akkor erőteljes színeket használ, ezeket legtöbbször különféle technikákkal és rétegekben viszi fel vásznaira. Központi témája sokáig a városi életmód volt, de idővel inkább a természeti környezet és élővilág ihlette, amiket tudományos alaposággal figyelt meg. Portfóliója igazi multikulturális *wunderkammer*. A keretekbe zárt képregények helyett a fanzine-ok és illusztrációk vonzzák már, a tusrajzok után a szitanyomatok és rizográf printekben rejlő lehetőségek érdeklik. Könyv- és lemezborító, vászontáska- és pólódesigntjával napi szinten találkozhatunk itthon. Fesztiválplakátjai és nyomatai pedig már cseh, észak-macedón, francia, szerb, szlovák és svéd kulturális eseményeket is színesítenek.

STARK ATTILA

The influences of two subcultures, that have since gained a degree of artistic prestige, have had a formative impact on Attila STARK's work. One is street art, which spread in Hungary around the millennium. STARK and the collective of street artists he established with his university friends, dubbed 1000%, played a pioneering role in popularizing the genre. The other is comics, which gained momentum in Hungary around 2005 and paved the way for the publication of many of STARK's works, in the pages of the magazine Roham and in his own books. These two genres have only reinforced and enriched his perspective as a graphic designer, a vision he has successfully adapted to his paintings as well. His works are characterized by bold lines, and when it comes to non-monochrome creations, he uses strong colors, most often applying them to his canvases in layers using various techniques. For a long time, urban lifestyle was his central theme, but over time he has become increasingly inspired by the natural environment and wildlife, which he observes with scientific thoroughness. His portfolio is a true multicultural cabinet of curiosities. Instead of framed comics, he is now attracted to fanzines and illustrations, and after ink drawings, he is interested in the possibilities of screen printing and risograph prints. In Hungary, we encounter his designs for books, album covers, canvas bags and T-shirts on a daily basis. His festival posters and printed materials bring color to cultural events in Czechia, North Macedonia, France, Serbia, Slovakia, and Sweden, too.

STARK Attila

Turbulator

szitanyomat / serigraph

2023

VOID a magyar *Street art* szcéna elismert alkotója. Kültéri és beltéri murálok mellett folyamatosan teljesít tervezőgrafikai megrendeléseket is. Kedvenc témája az *arc és annak kifejezései*, amelyeket, pláne ha utcai alkotásról van szó, kreatívan ötvöz környezetével. Mintha azok az emberi vonások mindig is ott lettek volna, csak egy kis festékre (sminkre) lenne szükség, hogy észrevegyük őket. Tiszteletadásként karikatúrával emlékezik meg nemrég elhunyt kedvenceiről, ezzel életben tartja ezt a műfajt, amely ma már alig létezik, annak ellenére, hogy meghatározó szerepe volt a 19. századi komikus vagy épp realista sajtógrafika elterjedésében, valamint a későbbi képregény és animációs film kialakulásában.

VOID is a well-known artist on the Hungarian Street Art scene. In addition to regularly creating outdoor and indoor murals, he also takes on graphic design commissions. His favorite subject is the face and its expressions, which he creatively combines with his surroundings, especially in his street art. It is as if these human features were always there, and all it took was a little paint (makeup) for us to notice them. He pays tribute to people he admires who have recently passed with caricatures, keeping alive a genre which hardly exists today, despite its important role in the proliferation of 19th-century comic or realistic graphics in the press, as well as in the later development of comics and animated films.

BELSI SÁR, BAKKA JÓHANN,
PRINCE, TILLO BACSI, PÓRKANNYA

1111
NAPORIG

BIZN
ANC
OM
REX
US
FOR
ENT
KIN
US
OS
R
OR
IP
KEN
SAMP
LET
D
INT
UN
GET
SO
ZEIT
SO
HEIT
AOW
NOM

VO
ID

CO

BROW
BROW

ERHARDT Domonkos
Róka / Fox
mázás kerámiaszobor / glazed ceramic figure
 2025

FÁSKERTI Zsófia
Totem
bronz / bronze
 2022

FÁSKERTI Zsófia
Egy zacskó föld / A Sack of Soil
föld, üveg, zacskó / soil, glass, sack
 2018

STARK Attila
Kulo | Kulocity eredeti könyv / Kulocity original book
plasztilin / plasticine | papír, toll, ceruza, akvarell / paper, pen, pencil, watercolor
 2025 | 2004

Lowbrow Wunderkammer

KARÁCSONYI László
Cut flow
porcelán, műanyag, fa, papír, fém / porcelain, plastic, wood, paper, metal
 2025

FÁSKERTI Zsófia
?
bronz / bronze
 2010

A kiállítás kurátora ZSIGÓ Bianka művészettörténész, 20 éve szervez kiállításokat karikatúra, képregény, street art és lowbrow témában.

The exhibition is curated by art historian Bianka ZSIGÓ, who has been organizing exhibitions for 20 years, specializing in caricature, comics, street art, and of course, lowbrow art.

LOWBROW GOES ON

A popszürrealizmus és a szubkultúrák találkozása kortárs magyar alkotók művein keresztül

The encounter of pop surrealism and subcultures through the works of contemporary Hungarian artists

2026.01.29. – 2026.04.25.

Kiállító művészek / *Exhibiting artists:*

BORBÁS Róbert, ERHARDT Domonkos, FÁSKERTI Zsófia, GAZDAG Ágnes, HARÁNT Artúr, JÁGER Attila, KARÁCSONYI László, SÁRDI Katalin, STARK Attila, VOID

Kurátor / *Curator:* ZSIGÓ Bianka

Támogatók / *Sponsors:* Converse, Festékpalota

Külön köszönet / *Special thanks:*

ÁRMAI Csenge, BORBÁS Róbert, CSABAI Nikolett, CSONTOS Anna, dr. VÉGHELY Anita, ENZÖLY Kinga, ERHARDT Domonkos, FÁSKERTI Zsófia, GAZDAG Ágnes, HARÁNT Artúr, HEGEDŰS Alícia, HEIM Péter, JÁGER Attila, KAPOSÍ Dorka, KARÁCSONYI László, KÉKVÖLGYI Anita, MADÁCSNÉ FARKASINSZKY Zsuzsanna, ÓDOR Ágnes, PENTELÉNYI Pál, PETE Nóra, PONGRÁCZ Márton, SÁRDI Katalin, SÁRKÖZI Fanni, STARK Attila, TÓTH Ádám, TURÓCZI Réka Sára, VOID, ZSIGÓ Balázs, ZSIGÓNÉ Meggyes Ildikó

Deák17 Gyermek és Ifjúsági Művészeti Galéria

Budapest, 2026

ISBN: 978-615-6116-28-4

Szöveg / *Text by:* ZSIGÓ Bianka

Szerkesztette / *Edited by:* TURÓCZI Réka Sára, ZSIGÓ Bianka

A szöveget lektorálta / *Proofread by:* TÓTH Ádám

Angol fordítás / *English translation:* Kenneth HANCOCK

Kiadványterv és nyomdai előkészítés / *Design and prepress:* KISS Richárd

D17 arculat és kiadvány sorozatterv / *D17 image and layout series design:* SZIGETI G. Csongor

Fotók / *Photos:* BILÁK Krisztina, BIRÓ Dávid, HOLINKA Kinga, Deák17 Galéria

Felelős kiadó / *Published by:* Deák17 Gyermek és Ifjúsági Művészeti Galéria, KAPOSÍ Dorka

CONVERSE

**CREATE YOUR OWN
VERSION.
ALAKÍTSD A SAJÁT
STÍLUSODHOZ.**

DEÁK 17
GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI
MŰVÉSZETI GALÉRIA

DEÁK 17
GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI
MŰVÉSZETI GALÉRIA

